

Yoon Hee
Jin Park
Ji Jin

Tôi muốn cùng
lão công ly hôn.

Mục lục

Chương 1: Ngoại Tình Chứ Gì, Chúng Ta Liền Ly Hôn Đi!

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

TÔI MUỐN CÙNG LÃO CÔNG LY HÔN

Mộc HềNương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Ngoại Tình Chữ Gì, Chúng Ta Liền Ly Hôn Đi!

Dưới ánh đèn mờ nhạt, trong căn phòng rộng rãi mà lạnh lẽo. Ngoài cửa sổ đổ mưa to, nơi này là tầng thứ hai mươi tám, một người đứng bên cạnh cửa sổ sát đất nhìn ánh đèn neon lấp lánh bên ngoài.

Đủ mọi màu sắc, xa hoa mà đĩ trụy, nhưng lại hấp dẫn mọi người mê say trăn luan vào nó.

Rất nhiều cám dỗ, tiền tài, mỹ sắc, danh vọng, đủ loại kiểu dáng hình thức làm người ta mê muội, quên đi những lời từng thềnon hẹn biển.

Đàn ông? Hừ!

Cứ là tình yêu đẽng tính thì sẽ trượt khỏi quỹ đạo tự nhiên, huống chi người đời vốn không chấp nhận tình yêu đẽng tính?

Lộ Yến cúi đầu, khóe miệng xet qua một nụ cười. Phần tóc mái in bóng dài ở trên mặt, thoát nhìn vô cùng bi thương.

Bên chân cậu là một quyển tạp chí mới, trên mặt bìa tạp chí là một bức ảnh vô cùng chói mắt. Là ảnh chụp lên một người đàn ông bịt kín mặt rất bí ẩn, cùng một cô gái cùng nhau đi ra khỏi phòng khách sạn.

Người đàn ông kia là ‘Tân ảnh đế’ của showbiz – TầN Nghị, bất luận là đáng người hay là dung mạo tuyệt đối là hàng đầu. Có người bình luận rằng chỉ cần anh ấy dùng ánh mắt sâu lắng như nước biển chăm chú nhìn bạn, thì dù là người lạnh lùng cỡ nào cũng sẽ rung động.

Mặc dù có thể hoàn toàn dựa vào nhan sắc kiếm tiền nhưng người này lại muốn dựa vào tài năng. Diễn xuất của anh năm nay được đề cử tại giải ‘Quả Cầu Vàng’ chính là minh chứng xuất sắc cho tài năng của anh.

Cô gái kia thì là công chúa ngọt ngào mới của ngành âm nhạc – Vương Kỳ, khuôn mặt xinh xắn khả ái, lại có thêm dáng người ma quỷ. Có rất nhiều nam sinh là fan của cô.

Hai người lúc trước bị đôn đại yêu đương không ít, nhưng đương sự đều phủ nhận.

Đến nay lại cố ý cùng nhau vào phòng khách sạn, hơn nữa ở bên trong đến tận 4 giờ sáng mới đi ra, ai cũng biết họ ở bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Một năm, trong một năm này, địa vị của T`ân Nghị ở trong showbiz tăng vọt, tin đồn về anh cũng càng ngày càng nhiều. Nam nam nữ nữ, oanh oanh yến yến, vô cùng náo nhiệt, rất là vui vẻ!

Mà cậu – Lộ Yến, từng là người yêu duy nhất của T`ân Nghị.

Hiện tại, chắc là rất lâu anh mới nhớ đến cậu một lần.

Lộ Yến thâm tình vuốt ve chiếc nhẫn trên ngón áp út tay trái, đó là ba năm trước đây hai người đến Hà Lan kết hôn, T`ân Nghị chính tay đeo lên cho cậu.

T`ân Nghị nói vĩnh viễn sẽ không cho cậu có cơ hội tháo ra, nhưng mà bây giờ...

Lộ Yến hung hăng nhắm mắt lại, khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt chua chát. Cắn răng quyết tâm tháo xuống chiếc nhẫn kia — —

Bụp!

Đèn được mở, ánh sáng trong phút chốc tràn ngập toàn bộ phòng khách, bị thương thể lương lúc trước cũng trong nháy mắt biến mất.

“Ngơ ngác cái gì đó? Mau tới đây rửa tay ăn cơm!” T`ân Nghị mặc tạp dề, bưng một chén canh đặt ở trên bàn cơm.

Thấy bé thụ Lộ của mình ngăn người, Tầٰn Nghĩ không vui nhắn mi: “Sao lại để đèn mờ như vậy? Thị lực của em vốn không tốt lắm, còn phải chấm bài tập. Nói em bao nhiêu lầٰn, không được để đèn mờ, không được chấm bài tập dưới ánh đèn mờ như vậy. Đợi đến lúc bị mù, thì mới khóc lóc.”

Bé thụ Lộ bĩu môi, lau đi khóe mắt còn vương nước mắt.

Tầٰn Nghĩ thấy thế, xoay người vào phòng bếp cời tạp dề, thuận tiện nói: “Tầٰng cuối của ngăn tủ có thuốc nhỏ mắt, nhỏ một giọt đi. Giảm bớt áp lực cho mắt.”

“Ừ.”

Bé thụ Lộ nghe theo lời Tầٰn Nghĩ, tìm thuốc nhỏ mắt nhỏ vào mắt. Nháy mắt mấy cái, giảm bớt mệt mỏi cho mắt. Sau đó đi vào phòng bếp rửa tay, lại đi ra ng ồi ở bên bàn ăn trầٰn mặc.

Tầٰn Nghĩ rửa tay xong, kéo ghế ng ồi xuống. Cầٰn lấy muỗng: “Uống bát canh trước.”

Bé thụ Lộ trừng chén canh trước mắt, mím chặt môi, hít sâu mấy cái, trịnh trọng tuyên bố: “Lão Tầٰn, chúng ta ly hôn đi.”

Lão Tầٰn dừng một chút, trên mặt không có biến hóa, ngắng đầu cũng không có.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Bé thụ Lộ trong lòng lạnh lẽo, uể oải ng ồi phịch ở trên ghế.

Lão Tầٰn mở miệng: “Lý do.”

“Chúng ta không thích hợp.”

“Dưới giường, anh giặt quầٰn áo nấu cơm quét tước vệ sinh còn đi kiếm tiầٰn nuôi gia đình, đem em nuôi trắng trẻo mập mạp. Trên giường, anh mỗi lầٰn đầu hầٰu hạ em đến vô cùng sung sướng. Ngày hôm sau mặt mày hầٰng

hào, ba ngày không chạm vào em thì cơ khát. Như vậy, còn không thích hợp sao?”

Lúc lão Tần nói những lời này trên mặt vẫn không một biểu tình, vô cùng lạnh nhạt.

Bé thụ Lộ thiếu chút nữa phun ra máu, đỏ mặt, nhìn qua giống như quả cà chua.

“Anh anh anh... Anh vô sỉ!”

“Anh nói không đúng sao?”

“Vây... Vây em đổi lý do. Anh không yêu em. Không sai, hôn nhân không tình yêu là không hạnh phúc.”

Nghe vậy, lão Tần buông xuống bát đũa, ngẩng đầu nhìn bé thụ Lộ. Hai tay làm động tác, chậm rãi cởi nút áo. Động tác kia vừa tao nhã vừa nguy hiểm.

Bé thụ Lộ bị dọa nhảy dựng lên: “Anh, anh muốn làm gì?”

“Em không phải nói anh không yêu em sao? Anh đây làm cho em xem.”

“Không không không không không không không cần.” Nói đùa, eo của cậu còn đau lắm. Ngày đó chơi trong phòng tắm, ký ức còn in sâu.”A, đúng rồi!”

Bé thụ Lộ hung hăng đem quyển tạp chí quăng ở trên bàn, phẫn nộ chỉ Tần Nghị: “Đây chính là chứng cứ! Anh ngoại tình. Chúng ta ly hôn! Không thương lượng. Em sẽ không chấp nhận một ông chồng ngoại tình, ly hôn!”

“Được.” Lão Tần gật đầu thật rõ ràng.

Bé thụ Lộ ngăn ra.

“Ăn hết cơm chiều đã.”

Bé thụ Lộ khoe miệng co giật, đại náo: “Không ăn không ăn! Lão T`ân, anh đến cùng có từng yêu em hay không? Vì cái gì anh không để ý em? Em bây giờ cảm thấy trong tâm vô cùng lạnh lẽo.”

“Ừ. Ăn cơm đi.”

Bé thụ Lộ nổi giận: “Không ăn! Tuyệt đối không ăn. Hiện tại không phải giờ ăn cơm chi`âu. Em cũng không còn khẩu vị mà ăn — —” Cậu mạnh mẽ chống đối, hoảng sợ nhìn lão T`ân.

Lão T`ân mặt không biểu tình, ánh mắt khủng bố, tản mát ra khí chất ác ma vô cùng khủng bố.

“Không có khẩu vị?”

“Giống vậy. Chủ yếu là em không có tâm tình. Không phải không có khẩu vị, là tâm tình ảnh hưởng khẩu vị. Anh biết không, hành động của anh đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến tinh thần của em.”

Lão T`ân đối với sự lên án này, chỉ thản nhiên nhả ra hai chữ: “Ngụy biện.”

Bé thụ Lộ đập bàn, “Xem đi! Anh hiện tại không tin tưởng em. Em nghĩ hai chúng ta đã sớm không còn tín nhiệm nhau. Ly hôn đi. Không tín tưởng nhau hôn nhân sẽ không hạnh phúc.”

“Lúc tan t`ân đã ăn cơm cùng ai? Ăn cái gì?”

Bé thụ Lộ chột dạ, mông bắt đầu hoạt động: “Không có. Em chỉ là không muốn ăn cơm chi`âu, không phải. Trọng điểm là anh ngoại tình — —”

“Có muốn anh nói ngày anh đi khách sạn? Có muốn anh nói là người đăng ký phòng khách sạn là ai?”

Bé thụ Lộ chột dạ: “Không muốn nghe.”

“Ngày 3 tháng 8. Người đăng ký là em. Ngày đó chúng ta ở trong khách sạn chơi. Em quấn lấy anh, muốn ngừng mà không được, nhiệt tình như lửa — — ”

“Dừng!” Bé thụ Lộ mặt nóng ran.

Cậu đương nhiên biết ngày đó phát sinh cái gì, trời biết cậu ở trên giường nằm một ngày, eo đau đến mức muốn đứt đôi. Chỉ là không nghĩ tới lão Tần cùng Vương Kỳ bị chụp lén lại chung một ngày.

Thất sách thất sách!

Sao lại không nhìn thấy ngày chứ? Như vậy không còn cách nào đánh đòn phủ đầu. Không còn có lý do an toàn né qua buổi cơm chiều cùng với bị thẩm vấn sau bữa ăn.

Bé thụ Lộ chợt dạ không thôi, trên mặt vẫn cứ ương bướng: “Vây... Vây xem như em hiểu lầm anh. Nhưng mà tháng trước, tháng trước nữa mấy ngôi sao ca sỹ, thiên hậu còn có nam diễn viên tiểu thụy tươi, gì đó đều là giả sao?”

“Trừ lúc ở trường quay, ngày nào mà anh không ở nhà cùng em? Hả?”

Bé thụ Lộ gấp đến độ đầy đầu mồ hôi, liều mạng nhớ lại có ngày nào Tần Nghị không ở trường quay cũng không ở trong nhà. Đợi đã...

“Ngày 14 tháng trước, anh không ở trường quay, cũng không ở trong nhà. Anh ở nơi nào?” Không sai, ngày đó bé thụ Lộ nhớ rất rõ, bản thân đã ăn một bữa mỹ vị với tôm hùm và phô mai.

Cho nên ấn tượng sâu sắc.

“Ngày hôm đó anh cùng em còn có ba mẹ cùng đi đến nhà hàng ăn liên hoan không nhớ sao?”

A? Hình như là vậy.

“Được rồi, đừng nghĩ nữa. Nói đi, bạn bạn đã đi nơi nào ăn cơm? Cùng ăn với ai?”

“Thì, đi nhà hàng Tây ăn beefsteak, cùng đồng nghiệp ...” Bé thụ Lộ thấp giọng nói.

“Ăn beefsteak coi như bữa ăn chính, có phải còn ăn thêm mấy loại thức ăn ven đường không sạch sẽ, cho nên về nhà mới rối loạn tìm lý do, đúng không? Nói, ăn cùng với ai?”

“Thầy giáo trong trường học. Còn có ai chứ?” Bé thụ Lộ cố gắng chống chế.

Lão Tần toàn thân phóng ra sát khí. Lão Tần tức giận ngoại trừ việc bé thụ Lộ thường xuyên ăn mấy loại đồ ăn ven đường không vệ sinh, không chịu ăn bữa chính, còn có việc bé thụ Lộ đã tiếp xúc thân thiết với người đàn ông nào đó.

“Em đi ăn cùng với Hướng Húc?” Âm điệu hạ xuống thấp cực điểm.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Bé thụ Lộ giống như là bị đập phải đuôi mèo, nhảy dựng lên: “Không có! Anh vu khống!”

“Không có thì em phản ứng như vậy làm gì?”

“Em... Em là đúng lý hợp tình. Em chỉ cùng các giáo viên trong trường ăn cơm, không có cùng Hướng Húc.”

“Là ai với ai?”

“Hey — — em nói anh nha lão Tần, anh có phiền hay không? Em cùng ai ăn cơm còn phải báo cho anh biết sao?”

“Cùng ai ăn cơm, cùng ai làm gì em không cần báo cho anh. Nhưng mà em chột dạ.” Tần Nghị khoanh tay, dựa lưng vào ghế dựa, nhìn bé thụ Lộ.

Mặc dù là anh ngược nhìn cậu nhưng lại tỏa ra khí thế uy nghiêm bức người.

Bé thụ Lộ sắp sụp đổ rồi, nhưng cậu vẫn cực lực phủ nhận.”Không có. Em không có làm gì mà phải chột dạ.”

“Nếu không chột dạ vậy thì nói anh nghe đồng nghiệp mà em đi ăn chung là những ai?”

“Chắc! Lão Tần, anh nhất định là phải làm rõ việc này, không chịu buông sao?”

Lão Tần cười lạnh: “Đến cùng là ai không chịu buông? Hướng Húc kia không phải vẫn chưa chịu buông tay em hay sao? Không phải chờ em ly hôn với anh rồi đem em cướp đi sao? Lần trước không phải thiếu chút nữa là lén anh cướp em đi rồi?”

“Lão Tần, anh không thể nói bừa. Lần trước em bị cướp đi khi nào? Anh không tin em sao? Ai theo đuổi em cũng cự tuyệt họ. Lại nói, Hướng Húc cũng ý thức được mình sai lầm, mới hẹn riêng em đi ăn cơm để xin lỗi em.”

Bé thụ Lộ hết xon, trong phòng liền lặng im.

Thật lâu sau, bé thụ Lộ rón ra rón rén đi đến phòng khách, “Cái kia... Ngày mai có kỳ thi thử, em đi chuẩn bị chuẩn bị. Anh ăn cơm trước đi — — ”

“Đứng lại!”

“Lão Tần, em sai rồi. Em không nên nói dối anh. Em không nên lén lút đi gặp người ta. Em không nên đổ oan cho anh. Em không nên lớn tiếng dọa nạt anh, không nên hy vọng anh bỏ qua cho em.”

Lão Tần lẳng lặng nhìn bé thụ Lộ lớn tiếng sám hối, ngón trỏ gõ nhẹ trên bàn.”Uống miếng canh, ấm dạ dày.”

“Lão T`ân, anh không trách em?” Bé thụ Lộ thật cẩn thận hỏi.

“Em đã sợ thành như vậy còn trách em như thế nào nữa? Lại nói, bất quá chỉ là một bữa cơm thôi, anh không có hẹp hòi như vậy.”

Bé thụ Lộ cảm động không thôi, cậu còn tưởng rằng biết cậu ăn cơm cùng Hướng Húc, lão T`ân sẽ rất tức giận. Không nghĩ tới lão T`ân rộng lượng như vậy, dễ dàng tha thứ. Nghĩ như vậy, là do cậu lấy tâm tiểu nhân đo lòng quân tử.

“Lão T`ân, anh thật tốt...”

“Lão T`ân, anh làm gì đó?”

Bé thụ Lộ mơ mơ màng màng cảm giác được áo ngủ của mình bị vén lên, tay của lão T`ân không ngừng chu du ở trên da thịt cậu, môi của lão T`ân chung quanh đốt lửa.

Lão T`ân không đáp lời, tiếp tục vất vả c`ân cù cày cấy.

Bé thụ Lộ ngẩn ra, cảm giác được quần của mình bị cởi ra, chân bị nâng lên. Phía sâu bị mạnh mẽ đâm vào dọa cậu nhảy dựng, mở mắt nhìn lão T`ân đang đè lên người mình: “Mai, ngày mai còn có buổi thi thử... Ách ưm.”

Một nụ hôn nóng bỏng dài lâu đi qua, bé thụ Lộ mê mê mang mang phát hiện tay mình bị cột ở trên đầu giường, toàn bộ không khí kì ầu diễm cái gì đó li`ền biến mất tức khắc.

Cậu thảm thiết nói, “Lão lão lão T`ân, anh nói không trách em mà?”

Sao mà ngu quá, đây chính là lão T`ân tính sở với mình! Lão T`ân vốn có tiếng hay ghen, cậu như sao lại ngu xuẩn đi tin người này là quân tử chứ?

Lão T`ân cúi người, dùng lực một cái, đi vào. Eo chậm rãi dao động, cho bé thụ Lộ một nụ hôn ướt át tri`ền miên.

“Ừm. Không trách em, làm xong thì không trách nữa.”

“Hả!”

Bé thụ Lộ thở dốc dồn dập, trong đầu chỉ có một ý niệm: thật muốn ly hôn mà!

TÔI MUỐN CÙNG LÃO CÔNG LY HÔN

Mộc HềNương
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Bé thụ Lộ lên lớp xong trở lại phòng giáo vụ, nằm trườn trên bàn công tác, đỉnh đầu giống như có mây đen bao xung quanh.

“Tiểu Lộ, cậu tinh tấn nhân vong?” Là đồng nghiệp kiêm bạn tốt của bé thụ Lộ – thầy Dương dạy thể dục vừa vào cửa liền lớn giọng hấp dẫn vô số ánh mắt nhìn bé thụ Lộ.

Thầy chủ nhiệm tuổi đã cao dùng ngón trỏ đẩy kính mắt, nghiêm túc chỉ dạy: “Tiểu Lộ à, người trẻ tuổi thì vẫn nên biết tiết chế.”

“Không phải đâu chủ nhiệm, thầy đừng nghe cái tên khùng này nói bậy bạ. Tôi chỉ là ngủ không ngon, tinh thần uể oải. Nếu không, cho tôi vài ngày nghỉ cho tôi bồi bổ cơ thể?”

Trong lòng kính thầy chủ nhiệm chợt lóe một luồng sáng, “Vậy cậu có muốn bổ máu luôn không?”

Bé thụ Lộ vừa nghe, thì lập tức rút lui. Bổ máu của chủ nhiệm không phải là kiểm tra trình độ giảng viên cao cấp thì chính là kiểm tra trình độ giảng viên đặc cấp.

Giương mắt xem thời gian, vừa đúng lúc đến thời gian nghỉ bổ sung năng lượng, bé thụ Lộ nhảy khỏi ghế, kéo lấy thầy giáo Dương đi đến canteen.

Thầy giáo Dương này dáng người cao lớn như một chú gấu to nhưng tuyệt đối không hề có cảm giác thô lỗ, người 1m8 trực tiếp đem bé thụ Lộ 1m7 ôm lấy đi đến canteen.

Đây cũng không phải loại hình ảnh ôm ấp yêu thương ấm áp gì đó giống trong film,

trên thực tế, cổ của bé thụ Lộ bị thầy giáo Dương dùng khuỷu tay kẹp lấy.

Bị cậu ta kéo đi, cổ của cậu sắp đứt lìa rồi.

“Buông ông đây ra mau. Cổ sắp đứt rồi.” Bé thụ Lộ xoa cái cổ đau, hai con mắt đỏ lửa nhìn thầy giáo Dương.

Thầy giáo Dương không chút hối cải, đến gần bé thụ Lộ ái muội nói: “Thành thật nói nha Tiểu Lộ, cậu có phải dục cái bất mãn hay không?”

“Dục cái bất mãn cái đầu cậu?”

Bé thụ Lộ rống lên, dẫn tới vô số ánh mắt hiếu kì.

Thầy giáo Dương thiếu chút nữa phun máu, “Cậu có thể nhỏ giọng chút không? Sợ người khác không biết cậu là thụ hả. Người khác biết thì cũng đừng liên lụy tôi, trong lòng tôi có nữ thần rồi đó.”

“Phi! Tên xấu xa cậu mà có thể theo đuổi được cô giáo Lý, đầu tôi cho cậu chặt xuống.”

“Chắc, muốn đầu cậu làm gì. Đến lúc hai chúng tôi kết hôn thì kêu lão Tàn nhà cậu góp mặt dự lễ là được rồi. Phải biết là, chị dâu tương lai của cậu là fan của lão Tàn nhà cậu.”

“Không biết xấu hổ.”

“Sĩ diện thì không có được vợ. Không có vợ thì cần sĩ diện làm gì, sĩ diện cũng không thể thay thế tay trái tay phải. Ý? Lão Tàn nhà cậu đã đến thành phố kế bên quay phim gần một tháng rồi. Cậu không nhớ anh ta sao?”

“Nhớ cái đầu cậu chứ nhớ. Anh ấy mỗi ngày đều gọi điện thoại, một lần gọi hết một tiếng đồng hồ. Thật phiền.”

Thầy giáo Dương ngược lại há hốc miệng, cảm giác tim bị một mũi tên xuyên thủng, thật đau thật đau. Cái này là muốn đập vào mặt kẻ FA như cậu sao, không thể đỡ được mà.

“Chắc! Đây là ánh mắt gì? Cái phiền phức đó, cái tên độc thân hai mươi bảy năm lúc nào cũng dùng hai tay an ủi như cậu hiểu được sao?”

Thầy giáo Dương tự an ủi chính mình đây chỉ là một tên ngu ngốc chảnh chọe không có tương lai. Cuối cùng, hung hăng hừ một câu: Cho cậu làm thụ là đáng lắm!

Bé thụ Lộ mắt liếc thầy giáo Dương, nhìn một cái liền biết tên này trong lòng đang thầm mắng mình đây. Cậu cũng lười so đo, cũng không có tâm tình so đo.

Nói như thế nào đây?

Bé thụ Lộ nói mỗi ngày lão Tần đều gọi điện thoại là thật? Lão Tần có thể rảnh như vậy sao? Sao có thể mỗi ngày đều gọi chứ, tín hiệu của trường quay cũng không tốt như vậy.

Chỉ là cách hai ngày mới gọi một lần.

Nội dung mỗi lần gọi cũng không phải là những lời ngọt ngào triền miên, công tình thụ ý, hoa tiên nguyệt hạ, gì gì đó. Thuần túy chỉ là những câu tra hỏi không có tình thú.

Lão Tần kia hay ghen, đề phòng bé thụ Lộ tinh nghịch ương bướng lên lút ngoại tình cái gì đó, mà anh cũng không giấu lại trừ một tên mất mụ Hướng Húc còn ai để ý cậu nữa chứ.

Tuy rằng năm nào đó tháng nào đó ngày nào đó giờ phút nào đó, lão Tần cũng là mất bị mụ nên mới phải lòng bé thụ Lộ này đây.

Bé thụ Lộ tuy rằng trên miệng lúc nào cũng phiền lão Tần điện thoại đến hỏi này hỏi nọ, mỗi lần tiếp điện thoại cũng dùng giọng nói không kiên nhẫn. Nhưng toàn bộ là giả bộ thôi nha.

Trên miệng nói không muốn không muốn, nhưng trong tâm lại muốn chết được.

Ôm cái điện thoại để bên cạnh lỗ tai thật lâu cũng không muốn lấy xuống, chưa bao giờ cậu để di động cách quá xa mình, càng không dám để chế độ rung. Từng giây từng phút luôn chú ý lắng nghe tiếng chuông điện thoại.

Nhưng gần một tuần nay, lão Tần của bé thụ Lộ không gọi đến một cuộc điện thoại một tin nhắn cũng không có, tin tức về anh tất cả đều từ trên mạng cậu mới biết được.

Chẳng trách bé thụ Lộ giống như oán phụ khuê phòng dục cầu bất mãn.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Cũng không biết lão Tần có phải ở thành phố kế bên có người khác rồi hay không, có phải thay lòng đổi dạ rồi hay không. Mọi người đều nói rằng yêu xa lâu dần, đến cuối cùng liền biến thành không còn yêu nữa.

Cậu cùng lão Tần cách nhau một thành phố, cách xa nhau lâu như vậy, hoàn toàn có thể coi là yêu xa.

Hơn nữa, lão Tần đã một tuần chưa cho gọi điện thoại.

Vừa nghĩ như vậy, bé thụ Lộ trên mặt u oán, đã muốn khóc.

Thầy giáo Dương nhìn thấy tâm cũng đau theo, “Tiểu Lộ à, cậu bị bỏ rồi?”

“Phi! Không được nói! Không biết thì đừng nói gì! Cậu mới bị bỏ! Cậu xứng đáng bị bỏ.” Bé thụ Lộ giận dữ.

Thầy giáo Dương nhún vai: “Nếu có bị bỏ thì cũng tốt thôi.”

Lúc này, có hai nữ sinh đi ngang qua, đang thì thầm với nhau.

“Cậu nghe nói sao? Ảnh đế Quả Cầu Vàng Tần Nghị bị nghi cùng ảnh hậu Kim Ngọc

Dĩnh yêu nhau, có ảnh làm bằng chứng luôn.”

“Cái gì! Cái bà Kim Ngọc Dĩnh kia xứng đôi với Tần ảnh đế sao? Muốn nói xứng cũng nên là Diêm Tâm giáo chủ – Vương Kỳ chứ. Máy cái paparazzi chỉ là lời đồn thôi, toàn là đưa tin giật gân thôi hà.”

“Cậu nói vậy là ý gì? Vương Kỳ cả ngày chỉ biết làm nũng chu môi này nọ, còn không phải quấn lấy Tần ảnh đế mới được lên trang đầu. Ngọc Dĩnh của tui thì không giống. Có nhan sắc có khả năng, cùng Tần ảnh đế có chỗ nào không xứng sao?”

“Xí, có nhan sắc có tài năng thì cũng chỉ là một bà già thôi.”

“Còn hơn so với Vương Kỳ cả khuôn mặt toàn là silicone.”

“Đại Diêm Tâm của tui tui là đẹp tự nhiên!”

“Ngọc Dĩnh còn trẻ! Trần đây collagen...”

Hai học sinh càng cãi càng đi càng xa, càng nói càng lệch đề, đến sau cùng thì thành so đấu ưu điểm của hai nữ minh tinh. Mà bé thụ Lộ thì cúi thấp đầu, thầy giáo Dương thấy không rõ sắc mặt của cậu.

Bé thụ Lộ đột nhiên từ trong túi áo lấy di động ra lên weibo, tra tìm hotsearch hôm nay trên weibo. Quả nhiên thấy trên trang nhất là ảnh chụp thân mật của lão Tần cùng ảnh hậu.

Bé thụ Lộ mở di động xem tin tức xong thì ngây ra như phỗng, không nhúc nhích. Thoạt nhìn rất đáng thương khiến lòng người chua xót.

Thầy giáo Dương trong lòng có chút chua chát, cậu giật nhẹ góc áo của bé thụ Lộ, thật cẩn thận nói: “Tiểu Lộ, có muốn khóc không? Nếu muốn khóc thì nên trở về phòng mới khóc nha. Nếu không, thì nói gì đi. Cậu làm tôi sợ — — “

“Khóc? Ai khóc?”

Bé thụ Lộ chậm rãi ngẩng đầu, hỏi.

Thầy giáo Dương nuốt nuốt nước miếng, đứng lên, nơm nớp lo sợ khuyên bảo: “Tiểu Lộ à, đừng, đừng xúc động, xúc động là ma quỷ!”

Bé thụ Lộ hai tay bóp chặt cánh tay của thầy giáo Dương, âm u, người đầy sát khí:

“Xin phép giúp tôi!”

“Cậu muốn làm gì?”

“Đi thiện tình nhân của lão T`ân!”

Nhìn bóng dáng hấp tấp của bé thụ Lộ, thầy giáo Dương mê mê hoặc hoặc, nói theo: “Nhưng mà cô ta là nữ không thể thiện...”

Bé thụ Lộ chạy như bay ra khỏi trường học li`ền đi thẳng đến nhà ga, mua vé tàu khẩn cấp đi đến thành phố kế bên. Khi cuộc gọi từ thầy chủ nhiệm đến, bé thụ Lộ vừa nghe máy, tiếng thét trong điện thoại làm cậu thiếu chút điếc luôn.

May mà từ giờ đến sáng mai bé thụ Lộ không có giờ dạy, hơn nữa chiều ngày mai chỉ có lớp học lúc ba bốn chiều. Cho nên chủ nhiệm mới không có tiếp tục đuổi giết cậu.

Bé thụ Lộ gấp gấp đến nỗi ti`ền và quần áo đầu không có mang, ti`ền lẻ trong túi đã dùng để mua vé tàu hết r`ồi. Thật ra là cậu có thể dùng thẻ thanh toán, vấn đề là bình thường cậu tiêu ti`ền như nước.

Cho nên lão T`ân ít nhi`ều sẽ quản lý cậu, chỉ là bé thụ Lộ trên người có một tháng ti`ền lương, một nửa cống hiến cho khoản vay mua nhà, một nửa cống hiến cho việc mua đồ lặt vặt, ngẫu nhiên còn dùng để ăn uống lung tung.

Vì thế, cậu hiện tại ng ồi ở trên cột đá bên ngoài nhà ga của thành phố kế bên yên lặng không nói gì, tùy ý vị tài xế taxi đứng kế bên dùng hết nước miếng mời cậu lên xe.

Bé thụ Lộ vẫn tr ầm mặc, lù lù bất động.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Chưa bao giờ mời khách lại thất bại như vậy, vì thế sự kiêu ngạo của vị tài xế taxi trong phút chốc bị dầm nát thâm thẳm, đứng kế bên vị hành khách tâm s ắc đá này thiếu chút nữa bị sùi bọt mép.

Aiz!

Bé thụ Lộ thở dài, cậu không muốn gọi điện thoại cho lão T ần, gọi r ồi thì không thể bắt kẻ thông dâm được nữa. Không thể bắt kẻ thông dâm thì sẽ trở thành kẻ bại trận, trở thành kẻ bại trận r ồi thì không thể vươn lên được nữa.

Có! Âm thanh vang dội cả nhà ga.

Bé thụ Lộ mắt sáng rực lên, nhảy xuống cột đá.

Tài xế Taxi mắt sáng rực lên, từ sắc mặt xám xịt thoát cái biến thành h ồng nhuận tươi sáng vô cùng.”Không phải tôi khoa trương đâu nha, kỹ thuật lái xe của tôi tung hoành ở thành phố này hai mươi năm, không có ai có thể đạt tới trình độ này của tôi đâu — — “

“Nhưng tôi không có ti ền.” Bé thụ Lộ thản nhiên ngắt lời vị tài xế.

Tài xế Taxi ghen hòng, không thể tiến không thể lùi, hai chữ thống khổ hoàn toàn không thể miêu tả hết.

“Nhưng mà chở tôi đến đó thì sẽ có người trả ti ền.”

Tài xế Taxi thở ra một hơi, cảm giác đi xe tàu lượn hôm nay cũng cảm nhận được r ồi.

Đuổi tới chỗ lão T`ân quay phim, bé thụ Lộ chọn lúc đoàn phim có thời gian nghỉ ngơi li`ên gọi điện thoại cho lão T`ân. Giọng nói rất ngọt ngào, chỉ nói một câu “Đi ra trả ti`ền xe” li`ên cúp máy. Bộ dạng phi thường cao quý lãnh diễm ngọt ngào ki`êu.

Lão T`ân mở màng chớp mắt, trong phút chốc cho rằng người yêu nhà mình rất cuộc cũng nhớ đến anh nên đến tận đây chăm sóc anh, vì thế vui vẻ lắc mông chạy ra.

Ai biết vừa ra tới đầu tiên là phải trả ti`ền xe.

May mắn lão T`ân là một lão công vô cùng chuân mực, tùy thời đ`ều có thể trở thành máy rút ti`ền, đáp ứng bất cứ tình huống nào của bé thụ nhà mình.

Thanh toán xong, lão T`ân lôi kéo bé thụ Lộ đi vào phòng nghỉ cá nhân của anh.

Bé thụ Lộ đến đây là tìm cơ hội bắt ghen, mục tiêu chưa làm được. Sao có thể cho anh lợi ích chứ?

Chống nạnh giống như mấy người đàn bà chanh chua ngoài đường, rống lên: “Lão T`ân, chúng ta ly hôn đi!”

Lão T`ân chân mày nhăn lại, trong lòng biết bé thụ Lộ lại muốn giở trò. Anh cũng không sợ bé thụ Lộ giở trò, dù sao mỗi lần bé thụ Lộ đ`uối lý, anh li`ên có cơ hội lấy cớ làm đủ loại trò chơi trên người bé thụ Lộ.

“Lý do.”

“Anh ngoại tình!”

Bé thụ Lộ đúng lý hợp tình chỉ trích.

“Ngoại tình với ai?”

“Hạ Tiểu Tinh!”

“Ai?”

Bé thụ Lộ vẻ mặt như cảnh sát tra hỏi: “Đừng có giả bộ, em thấy hết rồi.”

“Chúng có đâu?”

Bé thụ Lộ đem tấm ảnh chụp trên weibo đưa tới trước mặt lão Tầnn, hiên ngang: “Anh còn ngại biện nữa không?”

Lão Tầnn biểu tình có chút kỳ quái, anh nói: “Cô gái đó không phải Kim Ngọc Dĩnh sao?”

“Ai nói với anh là cô ấy? Anh nghĩ rằng em không biết cổ thích cái tên trợ lý của cổ sao? Anh nghĩ rằng em sẽ bị anh lừa gạt sao?”

“Vậy em nói anh ngoại tình với ai?”

“Hừ! Nơi này.” Bé thụ Lộ chỉ chỉ một góc trong tấm ảnh chụp, là một cô gái mờ nhạt không ai chú ý tới.

Người kia... Lão Tầnn cẩn thận nhìn nhìn, phát hiện là nữ thứ trong phim của anh, tên là Hạ Tiểu Tinh.

Lão Tầnn không biết nói gì, “Anh nhớ rõ tui anh hoàn toàn không có tiếp xúc.”

“Hừ! Không hiểu sao. Cái này kêu là di phong dịch vũ, thay mạo đổi đào, hái hoa bẻ cành, treo đầu dê bán thịt chó!”

Lão Tầnn giật nhẹ phục trang trên người, giải thích theo công thức: “Ngày đó là liên hoan. Vừa vặn bị chụp lén mà thôi.”

“Anh lừa quỷ sao. Dù sao yêu xa cái gì cuối cùng cũng sẽ biến thành không còn yêu, quả nhiên vẫn là nên ly hôn.”

“À. Nơi này là thành phố nổi tiếng về ăn vặt, muốn ăn không?”

“Muốn!” Bé thụ Lộ ánh mắt sáng lấp lánh, ngửa đầu giống như mèo kêu meo meo.

“Em có tíền không?”

“Không phải có anh sao?”

“À. Ly hôn rồi, không thân chẳng quen. Coi như hết.” Lão Tầ xoay người đi.

Bé thụ Lộ nóng nảy.

Cậu tố cáo lão Tầ ngoại tình, bất quá chỉ là tính toán dùng lý do này khiến lão Tầ đồng ý bao cậu ăn uống no nê thôi, thành phố này có nhiều đồ ăn như thế.

Tuy rằng bé thụ Lộ có thể lén lút đến đây ăn vặt, vẫn đề là lão Tầ giống như đặc vụ vậy đó, mỗi lần đều bị bắt quả tang, sau đó là chơi đủ loại tư thế.

Bé thụ Lộ thật là đối với một vài tư thế thật sợ hãi, vừa yêu vừa hận. Vẫn đề là tình cảnh này luôn là một vòng tròn chết chóc, cậu hoàn toàn không có ý thức được việc tìm lý do ly hôn quang minh chính đại đã trở thành cái cớ để lão Tầ thực hiện chơi các tư thế.

Bé thụ Lộ giữ chặt cánh tay lão Tầ không để anh đi, “Lão Tầ lão Tầ, em nói đùa thôi. Chúng ta đi ăn đi ăn, đi ăn đi.”

“Còn ly hôn?”

“Ai nói muốn ly hôn? Tên khốn nào nói?”

Lão Tầ chậm rãi gọi lên nụ cười tà mị đậm đặng, đến gần bé thụ Lộ ở bên tai cậu nói một loạt các trò chơi mà tối nay họ sẽ chơi.

Bé thụ Lộ vẻ mặt đau khổ, chậm rãi chậm rãi không cam lòng gật đầu.

Bé thụ Lộ nghĩ rằng: trước kia khi cậu đưa ra yêu cầu anh li hôn đồng ý, hiện tại cậu mà đưa ra yêu cầu thì lại có yêu cầu ngược lại. Quả nhiên yêu xa cái gì đó vẫn nên ly hôn cho rồi.

Nhưng mà, vẫn là nên đợi ăn no rồi lại ly hôn đi.

TÔI MUỐN CÙNG LÃO CÔNG LY HÔN

Mộc HềNương
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Aiz!

Bé thụ Lộ vầy vầy cái ví ti ền rỗng tuếch của mình, cau mày khổ tâm, u oán không thôi.

Còn tới hơn mười ngày nữa mới tới ngày phát ti ền lương, cậu đã vinh quang xài hết ti ền của tháng này rồi.

Bé thụ Lộ vụng trộm nhìn về phía cái tủ đầu giường, nơi đó có để ví ti ền của lão T ần. Cái ví GUCCI màu đen xinh đẹp kia bên trong còn chứa một cái thẻ ngân hàng đáng yêu hấp dẫn người ta phạm tội.

Thẻ ngân hàng kia là một nửa ti ền lương của cậu nhiều năm qua nạp vào, vẫn luôn bị lão T ần cất trong ví ti ền không chịu cho cậu xài.

Nói là để dành cho cậu dưỡng lão. Phi! Bé thụ Lộ cậu còn trẻ, còn phải lãnh hơn ba mươi năm ti ền lương nữa, cần gì phải để giành ti ền hưu bây giờ chứ? Lão T ần rõ ràng chính là để phòng cậu tiêu ti ền đi chơi bar.

Cũng không nghĩ lại bé thụ Lộ cậu luôn thích nằm ở trong nhà thì có thể đột nhiên đi ra ngoài quyến rũ người ta sao?

Bé thụ Lộ một bên khinh thường bĩu môi, một bên hai mắt phát sáng chằm người qua lão T ần đang ngủ say thật cẩn thận lấy cái ví ti ền trên cái tủ đầu giường.

Cảm giác được ngón tay đụng tới mục tiêu, bé thụ Lộ vui vẻ ra mặt.

Chợt nghe một tiếng ‘Rắc’ trong màn đêm, bé thụ Lộ tái mặt rồi lại hô đau.

Eo của cậu... Trật khớp rồi.

Quả nhiên là chơi trong phòng bếp rất khiêu chiến tính mềm dẻo của một bé thụ.

Bé thụ Lộ dùng ánh mắt dữ tợn nhìn lão Tầ đang ngủ say, cậu hiện tại rất muốn mưu sát chồ, vì cái eo của mình, vì sinh hoạt trong tương lai, vì không để mình bị tinh tấn nhân vong.

Nhìn gương mặt lão Tầ thỏa mãn ngủ, bé thụ Lộ ôm eo chua xót đau đón rơi nước mắt rùng rùng, ghen tị cắn cắn đệm trải giường.

“Xem ra em không mệt.”

Hả?

Bé thụ Lộ giật mình, chậm rãi nghiêng đầu, thấy lão Tầ rạng rỡ. Bé thụ Lộ hoảng hốt lắc đầu, tuyệt vọng: “Không không không, em rất mệt mỏi, rất mệt rất mệt.”

Lão Tầ liếc cái tú đầu giường, “Vớ tầ di chuyển rồi.”

“Không có.”

“Anh để ở dưới ly nước một tờ giấy trắng, vớ tầ cũng đặt ở trên tờ giấy trắng. Giấy trắng ướt.”

Bé thụ Lộ chậm rãi há to miệng: Quá đáng! Một tên công tâm cơ như vậy cần phải ly hôn!

Lão Tầ hiển nhiên đã nhìn thấu ý nghĩ của bé thụ Lộ: “Không phải mỗi lần làm xong em sẽ đau cổ họng sao? Anh để nước sôi cho em uống thôi.”

Bé thụ Lộ chỉ trích: “Xí... Để nước thôi thì cần gì để thêm giấy trắng? Anh chính là không tin em.”

Lão Tầ đối với lời này thì trầ mặt.

Anh ấy thế nhưng lại trăn mặc!

Bé thụ Lộ cảm thấy bị phẫn, cậu giãy dụa muốn đứng lên. Lão Tầ kéo lại: “Em đi đâu?”

“Qua phòng khác ngủ.”

“Đừng có quậy. Làm một lần nữa đi.”

“Cút ~ ưm “

By: quinnalaurent.wordpress.com

Buổi sáng bé thụ Lộ không có tiết dạy, cho nên tối hôm qua lão Tầ sẽ không không kiêng nể gì đề lên cậu vất vả cần cù cày cấy cho đến đêm khuya.

Dựa vào trên giường nghỉ ngơi, bé thụ Lộ không quá vui vẻ, bởi vì trong ví tiề của cậu chỉ có khoảng mười đồng tiề. Vừa vặn đủ cho cậu đi xe.

Bé thụ Lộ cảm giác xót xa, cảm giác lão Tầ đã không còn yêu cậu. Lúc trước tên đó nói sẽ kiếm tiề nuôi cậu, cậu chỉ cần phụ trách yêu thương anh.

Thời gian dễ dàng khiến người ta thay đổi, từ tươi mới đến héo tàn... Sau đó là vứt đi!

“Ông đây chịu khổ hầ hạ anh nguyên đêm mà anh cứ nhiên chỉ cho mười đồng tiề! Lão Tầ anh là đồ đê!”

Bé thụ Lộ hai tay chống bàn, gian nan đứng lên, nghiêng răng nghiêng lợi đi toilet. Hùng hùng hổ hổ, nhe răng nhếch miệng rửa mặt tắm rửa rồi trở lại trên giường nằm.

Bé thụ Lộ suy nghĩ sâu xa, cậu biết trong các nguyên nhân ly hôn trên toàn thế giới thì đa số là do tài sản phân chia không đồng đều. Cậu đương

nhiên là rơi vào trường hợp này, bởi vì hiện tại cậu rất muốn ly hôn với lão T`ân.

Vì thế, bé thụ Lộ thâm trầm tự hỏi, cậu nên dùng phương thức gì để uyển chuyển cùng lão T`ân thương lượng về tiền tiêu vặt mỗi tháng ... Hừ! Vì cái gì thân là thụ thì cậu phải bị công quản lý tiền tiêu vặt??!! Chẳng lẽ anh lén giấu tiền riêng?

Không nên không nên, bình tĩnh bình tĩnh!

Bé thụ Lộ hít sâu, khôi phục bình tĩnh — — cho nên, đến cùng thì phải làm sao uyển chuyển nhắc nhở lão T`ân nên phân chia tiền tiêu vặt lại cho hợp lý chứ?

Phòng ngủ im ắng, đồng hồ tích tắc kêu, qua nửa ngày, một loạt tiếng ột ột vang lên.

Bé thụ Lộ sờ bụng, ủ rũ từ trên giường bò xuống, tự động vào phòng bếp tìm đồ ăn. Cũng may lão T`ân lúc rời đi đã nấu sẵn đồ ăn, chỉ cần để vào trong lò vi sóng đun nóng một chút là được.

Ăn xong cơm, cần chén rửa sạch đi ra đã sắp đến giờ lên lớp. Bé thụ Lộ thay quần áo, mang giày, đột nhiên di động trong túi áo reo lên.

Lấy ra nghe điện thoại, trong điện thoại liên tục truyền đến một loạt âm thanh thanh thoát “Yến Yến!”

“Tô Tô?”

Lộ Yến kinh ngạc.

Tô Tô tên đầy đủ Dương Tô Túc, là đồng nghiệp mới tới, mới dạy học được một năm. Tuy rằng đáng người rất ốm, nhưng mà năng lực thì dĩ nhiên vô cùng.

“Yến Yến, tôi đi nghỉ phép đã về rồi. Tôi có mua quà cho cậu — — à, là cái này? Không phải. Cái này...”

“Tô Tô, tôi... tôi có vấn đề muốn hỏi cậu.”

Lộ Yến có chút do dự. Kỳ thật gần đây cậu nghĩ ra các lý do ly hôn thân kỳ này toàn là do Dương Tô Túc chỉ dạy, tuy rằng mỗi lần ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo, nhưng bé thụ Lộ đối với Dương Tô Túc đã sinh ra một loại tín ngưỡng tà giáo.

“Chính là... Làm sao để uyển chuyển nhắc nhở lão công nhà mình cái kia... Thì tiền tiêu vặt của tôi không đủ dùng?”

“Đơn giản thôi. Cùng lão công nói em rất nghèo là được.”

“Thì ra là như vậy...”

Bé thụ Lộ ánh mắt sáng lên, như nhật được bí tịch. Làm thế nào để uyển chuyển nhắc nhở lão Tân rằng tài sản phân chia không đồng đều, đó chính là — — khóc than!

Hãy tin tưởng cái nhìn về sự việc từ một bên thứ ba.

Nếu là người khác khóc than, có lẽ sẽ có người đồng tình. Nếu là người khác khóc than với lão Tân, lão Tân sẽ đáp thẳng một cái. Nếu là bé thụ Lộ khóc than cùng lão Tân, lão Tân chỉ biết dùng các loại tư thế mà tiêu thuyết không thể miêu tả mà chơi với cậu.

Lên lớp xong bé thụ Lộ nhanh chóng về nhà, lột hết đồ đang mặc ra, lấy ra một cái áo sơ mi mỏng dài mặc vào, nửa thân dưới chỉ mặc một cái quần lót, trên cơ bản áo sơ mi mặc vào chẳng khác nào không mặc.

Bé thụ Lộ mặc xong, vỗ vỗ quần áo trên người, tự cảm thấy bản thân lúc này thảm đến mức không thể thảm hơn. Bất quá cậu cũng thông minh, vừa biết khóc lóc vừa biết ăn mặc thảm hại để lấy lòng thương.

Vì thế liền vọt vào phòng bếp mạng tạp để làm tốt bữa tối.

Aiz! bé thụ Lộ đáng thương đã yếu đuối còn ngốc nghếch, bình thường cũng lạnh lợi y như khi con, như thế nào vừa gặp lão Tân thì liền ngốc

thành như vậy?

Lão Tầ n từ chối lời mời uống rượu, mệt mỏi đi về nhà. Vừa mở cửa, liền bị không khí trong phòng bị tạo lã ng mạn kì êu diễm – ý tưởng ban đầu của bé thụ Lộ vốn là nhuộm đầm bi thương – làm kinh ngạc một chút, đầu tiên nghĩ đến là bé thụ Lộ lại gây tai họa gì rồi.

Lão Tầ n bước chân thật nhanh, theo thanh âm tìm đến phòng bếp, vừa thấy trong phòng bếp lộ ra một đôi chân trắng thon mặc tạp dề bận rộn trong phòng bếp, chính là bé thụ Lộ. Lão Tầ n yết h ầu chuyển động, thân thể cũng nóng lên.

Lão Tầ n dựa ở cạnh cửa, cởi nút áo ra. Khóe miệng nhếch lên nụ cười, ánh mắt từng tấc một, từ đuôi đến đầu nhìn ngắm bé thụ Lộ đang nấu cơm. Ánh mắt kia, rõ ràng đến mức chỉ còn chưa nói ‘Nhanh nằm xuống, để anh làm em!’.

Bé thụ Lộ tiểu thụ vừa nấu cơm đâu vừa tưởng tượng. Cậu ảo tưởng lão Tầ n bị bộ dạng bi thảm của cậu cảm động mà hối hận thống khổ sau đó cho cậu thật nhiều thật nhiều tiền tiêu vặt, bé thụ Lộ nghĩ nghĩ liền ha ha cười ra tiếng.

Đột nhiên, cảm nhận thấy có ánh mắt nguy hiểm ở sau lưng, khiến eo của bé thụ Lộ không nhịn được đau nhức. Nhất là ánh mắt kia càng ngày càng nóng bỏng, càng ngày càng nguy hiểm, bé thụ Lộ xoay người.

“A! Lão Tầ n?!”

Lão Tầ n bộ dáng động tình rõ ràng này khiến bé thụ Lộ lùi bước, nhưng mà tiền tiêu vặt còn đang kêu gọi bé thụ Lộ tiếp tục hành động ngu xuẩn.

Cho nên bé thụ Lộ kiên cường đem đĩa đồ ăn cuối cùng bưng lên bàn, xoay người rửa tay, nói: “Lão Tầ n, rửa tay đi. Hôm nay cho anh nếm thử tay nghề của em — — “

Bé thụ Lộ dừng lại, cậu đột nhiên nhìn thấy hình ảnh phản chiếu ở cửa sổ thủy tinh sát đất của mình, kinh dị.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Ôi trời ơi!! Cái tên dâm đấng dụ thụ mặc tạp dề như đang mời gọi người ta chơi trong phòng bếp kia là ai? Là ai?!

Bé thụ Lộ ý thức được mình lại ngu r ồi, bây giờ câu nói cậu không cố tình ăn mặc như vậy, lão T ần sẽ tin sao? Lão T ần sẽ tin sao?

Aia. Cái này giống như nói 2012 là tận thế, người tin sao? Hiển nhiên không có khả năng! Bởi vì hiện tại là 2016 nha!!!

Bé thụ Lộ ngượng ngùng cười, “Lão, lão T ần, anh ăn cơm trước đi. Em, em đi thay quần áo.” Nói xong, lòng bàn chân như bơi d ầu, chạy như bay.

Chạy được một nửa, bé thụ Lộ phát hiện bản thân bị nhấc bổng. Chính là bị lão T ần ôm ngang, đặt ở trên sofa.

Bé thụ Lộ da d ầu run lên, eo không chế không được mà mềm nhũn. Cậu run run nói: “Lão lão lão lão lão T ần, anh anh anh muốn làm gì?”

— — Bé thụ Lộ hút không khí, lão T ần chậm rãi lấy tay sờ xoa bóp eo của cậu, r ồi từ từ hướng v ề phía l ồng ngực dừng lại tại nơi có hai đỉnh nhỏ nhô lên.

Bé thụ Lộ muốn khóc, “Lão lão T ần, ăn ăn cơm.”

Lão T ần: “Ừ. Đang ăn.”

Lộ tiểu thụ: QAQ.

Bé thụ Lộ bị lột sạch, nằm trên sofa chờ tiếp thụ lão T ần nhà cậu. Ai ngờ lão T ần h ồi lâu vẫn không có động tĩnh, bé thụ Lộ tịch mịch. Lắc lắc mông bất mãn kháng nghị.

Lão T ần đánh một cái, thấp giọng: “Đừng làm nũng!”

Ai, ai làm nũng?

Lão Tầnn một phen ôm lấy bé thụ Lộ đi về phía phòng bếp, bé thụ Lộ hoảng sợ: “Anh muốn làm gì?”.

Lão Tầnn lưu manh cố ý để đồ vật kia vừa lúc cạ vào kẽ mông bé thụ Lộ.

Bé thụ Lộ nháy mắt nhũn thành nước.

Lão Tầnn cắn lỗ tai cậu: “Không phải em mời gọi anh làm em sao?”

Bé thụ Lộ: ...

— — — — —

Sau đó, bé thụ Lộ ở trong lòng lão Tầnn nức nở. Lão Tầnn ng ẫ bên cạnh bàn ăn ôm bảo bối đang ng ẫ trên đùi anh mà dỗ dành, “Đừng khóc mà, không phải chính em muốn chơi trò quyến rũ sao? Em biết là đối với em, anh nhịn không được.”

Bé thụ Lộ cố hống khàn khàn, quát: “Con mẹ nó! Ai quyến rũ ai? Ai quyến rũ anh?”

Hả? Người ta nấu cơm cho anh. Anh là đ ồ c ầnn thú, không phải người!”

“Ừ ừ anh không phải người, ngoan ha. Ngày mai anh cho em ti ềnn, muốn mua cái gì thì mua cái đó được không?”

Bé thụ Lộ vừa nghe xong, càng cảm thấy ủy khuất. Khóc càng lớn. Làm lão Tầnn đau lòng muốn chết, tiếp tục nhượng bộ.

“R ẫ r ẫ r ẫ, mỗi tháng tặng ti ềnn tiêu vặt cho em được không?”

“Thêm...Hức... Thêm bao nhiêu?”

Lão Tầnn không nói gì: “Em muốn bao nhiêu?”

“Tám... Tám trăm?”

Lão T`ân sắc mặt rất hung dữ, trừng bé thụ Lộ, càng ngày càng hung dữ.

Bé thụ Lộ chột dạ, ủy khuất: “VẬY, năm trăm?” Thấy sắc mặt lão T`ân vẫn không tốt hơn, phần nộ rống: “Không thể ít hơn.”

“ĐƯỢC. ĐỒNG Ý VỚI EM ĐỒNG Ý VỚI EM. SAO? ĂN CƠM ĐƯỢC CHƯA?”

“KHÔNG ĂN.”

“HỦ?”

“ĐÚT EM ĂN.”

“Ừ.”

...

Cho nên, lúc bắt đầu lấy sắc dụ không phải là được rồi sao? Làm nhiều trò như vậy làm gì? Cuối cùng không phải vẫn bị ăn sạch.

TÔI MUỐN CÙNG LÃO CÔNG LY HÔN

Mộc HềNương
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Bé thụ Lộ ngẩng mặt nhìn trời, quyết tâm phải ly hôn.

Cuối cùng lại không ly hôn, cậu sắp tinh tấn nhân vong thật rồi!!!

Mỗi lần lão Tần ở nhà đầu đêm cậu ép khô, vấn đề là ép khô thì ép khô đi, anh lại còn học người ta làm mấy loại tư thế tình thú tùm lum.

Showbiz quả nhiên là nơi thâm sâu khó lường!

Năm đó lão Tần bảo thủ chỉ biết tư thế đâm vào từ phía sau lưng mà thôi.

Cũng không xem anh ấy năm nay mấy tuổi rồi? Coi chừng tinh tấn nhân vong.

Nhưng nhìn kĩ có vẻ... Hiện tại người tinh tấn nhân vong là cậu!

Bé thụ Lộ ngẩng mặt 45° nhìn trời, ưu thương cứ như vậy tuôn rơi. Nếu tiếp tục, bọn họ cả hai đều tinh tấn nhân vong.

Cậu thật sợ một ngày nào đó, bọn họ hai người tinh tấn nhân vong sau đó lên trang đầu.

Đầu đề viết là ‘Ảnh đế cùng nam giáo viên đại học chơi XXX trong chung cư cao cấp hưng phấn tới mức tinh tấn nhân vong’, thật dọa người!!!

Nghĩ tới đây bé thụ Lộ không chịu nổi rên rỉ một cái, hai má đỏ hồng dâm dăng. Bởi vậy có thể thấy được, bé thụ Lộ trên miệng luôn nói không muốn không muốn, kỳ thật thân thể thì lại thành thật hơn nhiều.

Từ khi lão T`ân đi theo con đường showbiz, cả năm chạy ngược chạy xuôi, mấy năm đầu đi tới mấy tháng mới về nhà một lần. Trở về cũng chỉ ở lại khoảng hai ba ngày thì lại đi tiếp.

Từ sau khi đạt được danh hiệu ảnh đế, lão T`ân mới bắt đầu kén chọn kịch bản hơn.

Cho nên thời gian nghỉ ngơi cũng nhiều hơn, nhưng nhiều hơn thì cũng phải có hai ba tháng không về nhà.

Lão T`ân, nam nhân 30 tuổi chính trực, độ tuổi sung mãn như hổ như sói. Chịu đựng tích tụ hai ba tháng đầu trút trên người bé thụ Lộ, quả thực vô cùng giống c`ân thú.

Mỗi lần về nhà không đem bé thụ Lộ làm đến hưng đông té xỉu thì không buông tha người ta.

Phải biết là, sinh hoạt vợ chồng không hài hòa cũng là một nguyên nhân dẫn đến ly hôn đó.

Bé thụ Lộ thật sâu cảm thấy t`ân suất sinh hoạt của cậu cùng lão T`ân quả thực rất không hài hòa, sắp tạo thành mâu thuẫn vô cùng lớn.

Cậu nghĩ là cậu nên cùng lão T`ân nói chuyện nghiêm túc, nghiêm cấm lão T`ân h`ở một cái li`ền đùa giỡn lưu manh với cậu. Nghĩ như vậy, bé thụ Lộ lập tức nhanh chân soạn ra loạt lý do.

Lưu loát, mỹ mãn viết kín hết năm trang A4, bày ra mấy chục đi`ầu về việc sinh hoạt không hài hòa dẫn đến các loại thảm kịch trong hôn nhân, đạt tới trình độ hợp lý cùng cảm động.

Ngòi bút không run mạnh mẽ nhưng cũng m`ền mại viết xuống, thanh niên cường tráng chính trực, thường xuyên đi công tác, ngẫu nhiên không chịu quản lý tốt nửa thân dưới.

Bé thụ Lộ viết xong, cũng rất vất vả.

Lúc lão T`ân phong tr`ân mệt mỏi trở về nhà, một thân một mệ, anh ngoài ý muốn nhận được sự chăm sóc ân c`ần của tiểu thụ nhà mình.

Lão T`ân thụ sủng nhược kinh, cảm thấy mình chờ đợi trả giá đã có kết quả rồi. Xem đi, tiểu thụ kiêu ngạo của anh học được cách chiều cố người ta rồi, đã biết thương lão công cực nhọc rồi, học được hi`ên lương thực đức rồi.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Bé thụ Lộ nhận lấy hành lý của lão T`ân, giúp anh cởi áo khoác, chuẩn bị sẵn nước ấm và quần áo ướt cho anh. Đợi lão T`ân tắm xong lại thân thiết hầu hạ anh ăn cơm.

Quả thực có thể so với đệ nhất thế tử.

Khi bé thụ Lộ đang hầu hạ lão T`ân ăn cơm, lão T`ân có vài lần hưng phấn đặc biệt, trực tiếp muốn đẩy ngã bé thụ Lộ.

Đáng tiếc mỗi lần đều bị bé thụ Lộ then thùng cự tuyệt.

Đợi đến khi thật vất vả ăn xong bữa cơm, bé thụ Lộ thu dọn bát đĩa, lão T`ân một phen gạt đống bát đĩa qua một bên đem bé thụ Lộ áp đảo.

Bé thụ Lộ hai mắt đăm lẹ, “Chờ một chút, bát không rửa để lâu, rất khó rửa sạch.”

Lão T`ân khó nhịn nói: “Anh sẽ rửa.”

Bé thụ Lộ hai mắt đăm lẹ: “Thật?”

“Thật. Bảo bối à, cho anh làm đi. Lão công nhịn sắp chết rồi.”

Bé thụ Lộ hung hăng lau nước mũi, lập tức trở mặt, một phen đẩy ra lão T`ân đang dục hỏa đốt người, xoay người c`ần xấy giấy đặt trên bàn.

Ngạo kiều nói: “Ký. Không ký không cho thân thiết.”

Lão Tầnh nhìn xuống tờ giấy. Thiếu chút bị mấy chữ trên kia dọa cho héo rữa.

“Thư luận về tầnh quan trọng của sinh hoạt tính phúc cùng với lời hứa một tầnh ba lần hứa?”

Lão Tầnh nhìn nhìn bé thụ Lộ, nội tâm tang thương thở dài: quả nhiên hiểnh lương thực đức đầuh chỉ là do anh ảo tưởng mà ra.

Rõ ràng nguyên nhân bé thụ Lộ ầnh cầnh với lão Tầnh như vậy, chính là đầuh lúc sau đầuh giốn náo loạn với anh.

Nhìn bé thụ Lộ khoe miệng liên tục nhếch lên, tuy rằng nhìn vậy khiến lão Tầnh rất muốn nổ tung. Nhưng đầuh đã yêu nhau nhiểuh năm, hai bên đầuh hiểuh nhau, cũng không cầnh quá so đo.

Bé thụ Lộ gật đầuh: “Không tệ! Em cảm giác chúng ta sinh hoạt rất không hài hòa. Cho nên em cầnh anh ký vào đây cam đoan về thời gian sinh hoạt hài hòa hơn.”

“Anh cảm thấy chúng ta sinh hoạt rất hợp lý, không có cái gì bất mãn. Hay là nói em cảm giác không thỏa mãn? Anh đây sẽ cố gắng hơn.”

“Phi! Không muốn.”

“Em nếu như không phải không thỏa mãn, làm gì lại thầnh oán anh?”

“Em rất thỏa mãn... Không phải, em rất không thỏa mãn... Cũng không phải! A a, tóm lại bởi vì anh quá mức mãnh liệt khiến thân thể em chịu gánh nặng rất lớn. Em cảm giác rất không vui sướng rất không thoải mái rất không thỏa mãn!”

Bé thụ Lộ xem ra rất bất mãn, khiến lão Tầnh trong nháy mắt trầnh mặt.

Lão Tầnh cúi đầuh, thật lâu không nói lời nào, nhìn qua có chút đáng thương. Nghĩ rằng đã bị lời nói bé thụ Lộ xúc phạm.

Nhìn lão T`ân như vậy, bé thụ Lộ có chút áy náy, cậu cắn môi, thật cẩn thận hỏi: “Lão T`ân?” Lão T`ân không trả lời, bé thụ Lộ áy náy: “Lão T`ân, anh, anh đau lòng sao?”

Lão T`ân âm u mở miệng: “Anh không nghĩ tới thì ra anh mang cho em nhiều phiền phức như vậy...” Giọng nói có chút tự trách khổ sở lạc lõng.

Bé thụ Lộ đau lòng r`ồi... Cái này không liên qua tới tình yêu, mà liên quan đến nhan sắc. Nhìn nhìn lão T`ân này, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, mí mắt tuấn lãng, được phong làm Top1 nam thần gợi cảm nhất.

Nam thần lộ ra vẻ mặt thương tâm tự trách khổ sở, bé thụ Lộ nhanh chóng đau lòng. Nhanh chóng tiến lên ôm lấy lão T`ân, xin lỗi: “Không có không có, lão T`ân không cần đau lòng. Em nói bấy thôi, anh đừng buồn. Lão T`ân của em là tốt nhất.”

Lão T`ân lắc đầu, ánh mắt gian trần ngập sự không tự tin với bản thân: “Em bất mãn, anh biết. Không nghĩ tới thân là một lão công cư nhiên khiến tiểu thụ của mình không có được thỏa mãn vui vẻ thoải mái, đây là hoài nghi lớn nhất đối với năng lực, kỹ thuật của anh.”

Bé thụ Lộ đơ vài giây, cả khuôn mặt đen thuo. Hung hăng đẩy lão T`ân ra: “Anh cút đi! Đi tìm chết đi!”

Lão T`ân nhanh chóng đem bé thụ Lộ giữ chặt trong lòng, tay dài chân dài gắt gao khóa chặt bé thụ Lộ, cầm gác ở trên đỉnh đầu bé thụ Lộ. H`ồi lâu mới nhẹ nhàng nói:

“Yến Yến, xin lỗi.”

“Tại, tại sao đột nhiên xin lỗi? Hừ, anh vốn phải xin lỗi em từ đầu.”

Lão T`ân cười nhẹ: “Đúng r`ồi. Anh vẫn luôn ở bên ngoài công tác, cơ hồ không thể ở nhà cùng em. Xin lỗi, hại em một mình cô đơn.”

Bé thụ Lộ ngượng ngùng, cậu không chịu nổi nhất là lão T`ân ôn nhu. Cậu vẫn quen lão T`ân chuyên chế hơn.

By: quinnalaurent.wordpress.com

“Không, không có gì. Dù sao anh đâu là vì em mới chịu khổ. Lại nói, đàn ông thì phải lấy sự nghiệp làm trọng.”

“Cám ơn.” Lão Tần kích động hôn nhẹ bé thụ Lộ, ôm nhau hồi lâu, mới thỏa mãn nói: “Bất quá, anh vẫn muốn xin lỗi em. Thời gian ở cùng em quá ít. Cho nên anh tính toán tự mở công ty, đào tạo nghệ sĩ, lui về hậu trường. Sẽ có thời gian ở cùng em hơn.”

“Thật sự?!” Bé thụ Lộ vui vẻ quay đầu nhìn lão Tần: “Anh, anh không đi diễn nữa?”

“Không phải không diễn nữa, chỉ là chọn những vai phù hợp mới diễn. Nhưng khẳng định là phải giảm thời gian đi công tác lại, ở nhà với em.”

Bé thụ Lộ rõ là trong lòng cảm động muốn chết, cố tình lại ngại ngùng.

“Ai muốn ở cùng anh? Em thấy anh phiền chết được. Không ở nhà ba ngày thì có tới

sáu lần gọi điện quản lý em, chuyên chế bá đạo. Nếu là ở nhà, còn không phải đem em càn tù luôn?”

“Ha, nếu em có thể ngoan ngoãn, anh làm sao quản em?”

“Em có chỗ nào không ngoan? Mỗi ngày trừ đi làm chính là về nhà, một đường thẳng anh hiểu không?”

“Nếu ngoan như vậy, Hướng Húc kia sao lại xuất hiện?”

Bé thụ Lộ ghen lời, một lát sau mới phản bác: “Đó, đó là ngoài ý muốn! Cũng không phải em chủ động trêu chọc.”

“Không phải chủ động trêu chọc đã như vậy, nếu là chủ động trêu chọc thì càng làm cho anh bận rộn?”

“Anh đây là ghét bỏ em!”

“Không có. Anh yêu em còn không kịp.”

Hừ! Bé thụ Lộ giận dữ không để ý tới.

Lão Tầ yêu cậu như vậy, bàn tay lại không thành thật, bắt đầu sờ soạng bé thụ Lộ. Đừng quên, lão Tầ nhỏ bên dưới còn chưa có thỏa mãn đâu.

Bé thụ Lộ ng ẩ trên đùi người ta lâu như vậy lại không ý thức được nguy hiểm, xứng đáng làm thụ.

“A? Anh làm gì?”

“Việc nhỏ giải quyết xong rồi, chúng ta nên làm chính sự!” Lão Tầ một tay cởi khóa quần, ng ẩ trên ghế bắt đầu hoạt động.

Bé thụ Lộ: “...”

— — — —

Sau đó, bé thụ Lộ nằm sấp, không muốn đối mặt với lão Tầ phía sau, mặt không biểu tình thỏa mãn chính mình.

Về phần hiệp nghị kia sao... Sớm đã bị lão Tầ tâm cơ ném vào thùng rác rồi....

TÔI MUỐN CÙNG LÃO CÔNG LY HÔN

Mộc HềNương
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Bé thụ Lộ cùng lão Tầ thành một đôi cũng đã bảy năm, trong những năm này tất nhiên cãi nhau cũng nhiều. Nhưng từ khi bé thụ Lộ đem Dương Tô Túc trở thành tín ngưỡng sùng bái thì vẫn luôn tìm các loại lý do đòi ly hôn.

Vềphần lão Tầ, từ lần đầu gặp bé thụ Lộ thì vẫn yêu thương cậu cho đến bây giờ. Ở bên cậu, tùy ý cậu đòi ly hôn, tùy ý cậu quậy phá. Coi như là vì tăng thêm lạc thú cho sinh hoạt vợ chồng.

Không sai, tuy rằng giới showbiz phần hoa huy hoàng, xa hoa đầy trụy, nhưng anh vẫn cho rằng cuộc sống của mình vẫn luôn vô vị, chỉ có bé thụ Lộ mới có thể mang cho anh những sắc màu vui vẻ của cuộc sống.

Hay là nói, bé thụ Lộ chính là niềm vui duy nhất của lão Tầ trong cuộc đời này.

Hơn nữa lão Tầ so với bé thụ Lộ lớn hơn mười tuổi, đối mặt với người yêu nhỏ bé, Tầ đại ảnh đế luôn không có tự tin. Nhớ ngày đó bởi vì công tác bận rộn, dẫn đến sự xuất hiện của tình địch Hướng Húc, tên đó theo đuổi bé thụ Lộ gần một năm lão Tầ mới biết được.

Lúc ấy nội tâm cực kỳ sợ hãi bé thụ Lộ rời bỏ anh mà lão Tầ đem nỗi sợ hãi kia hóa thành cuồng nộ, suýt nữa đã đem sự việc phá nát đến không thể quay đầu.

Khi đó lão Tầ còn kém chút đánh chết Hướng Húc trước mặt bé thụ Lộ. Bộ dáng lão Tầ lúc đó, bé thụ Lộ đến nay nhớ tới vẫn còn sợ hãi. Nếu không cũng sẽ không bởi vì chỉ cùng Hướng Húc đi ăn một bữa cơm thì đã sợ hãi đến mức giấu đầu giấu đuôi.

Nói như thế nào nhỉ?

Dựa theo lời người đại diện của lão T`ân nói, khi đó lão T`ân chính là người điên. Chỉ số IQ bằng 0. Đem bé thụ Lộ c`ần tù ở nhà nửa năm, một bước cũng không để cậu ra khỏi nhà.

Cuối cùng là khiến bé thụ Lộ bị bệnh tr`ần cảm, kinh động đến cha T`ân mẹ T`ân. Cha T`ân ép buộc lão T`ân đi đến bác sĩ tâm lý, đ`ồng thời mẹ T`ân đón bé thụ Lộ về nhà chăm sóc.

Cuối cùng vẫn là vì tình yêu mà mỗi người tự mở ra khúc mắc r`ồi hòa giải, bằng không bé thụ Lộ thật sự là muốn rời đi. Như vậy, lão T`ân cũng coi như bỏ đi.

Lúc ấy lão T`ân trực tiếp muốn rời khỏi showbiz chuyên tâm ở cạnh bé thụ Lộ, khiến dư luận xôn xao một phen. Bất quá chỉ là thiếu chút nữa mà thôi.

Sự kiện kia qua đi, lão T`ân đối với bé thụ Lộ quản chế so với người thường nghiêm khắc hơn rất nhiều. Trước kia bé thụ Lộ ít nhất còn có những hoạt động xã giao bình thường, bởi vì lão T`ân mà dần dần biến thành chỉ còn hai điểm trường học cùng trong nhà.

Ngoại trừ quan hệ đ`ồng nghiệp, cơ h`oàn bộ thế giới chỉ còn lại có lão T`ân.(cả thế giới thu bé lại chỉ bằng 1 chàng trai:3)

Mà đi đâu này, lại mang cho lão T`ân cảm giác an toàn cùng với thỏa mãn khác thường. Vừa bắt đầu bé thụ Lộ còn cảm thấy bất mãn, nhưng nước ấm nấu ếch, riết thành thói quen. Còn hưởng thụ loại quản chế này.

Nếu như ngày nào đó lão T`ân đột nhiên đối với bé thụ Lộ nói lỏng quản lý, hơi chút giảm bớt sự chiếm hữu cùng khống chế, bé thụ Lộ sẽ hoài nghi lão T`ân thay lòng đổi dạ.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Lấy chuyện bé thụ Lộ về nhà lão T`ân để làm ví dụ.

Lão Tồn ở ngoài công tác, không có cách nào trở về chăm sóc cha mẹ. Bé thụ Lộ liên thay anh tận hiếu, cách hai tuần thì đi thăm cha mẹ, cậu cũng xem cha mẹ Tồn như cha mẹ ruột mà hiếu kính.

Lần đó, bé thụ Lộ về nhà cha mẹ, ăn xong cơm trưa thì cùng hai người tán gẫu. Lão Tồn điện thoại đến.

“Lão Tồn, em ở nhà cùng cha mẹ tán gẫu.”

Vừa nghe điện thoại liên biết anh muốn làm gì, bé thụ Lộ đi đến ban công trước hết báo cáo mình đang làm gì ở đâu.

Lão Tồn ở đầu dây bên kia vừa lòng, giọng nói trầm thấp từ tính nhẹ nhàng dặn dò: “Ở nhà cha mẹ không được ăn lung tung. Cha mẹ thương em, mỗi lần đều bị em nhõng nhẽo nên mới cho em ăn. Em phải tự giác đó.”

“Biết biết. Lão Tồn, anh cũng quá phiền đi. Giống như ông già.”

“Nếu em nên thân hơn, anh có thể giống ông già sao? Còn có nếu muộn quá thì ở lại nhà cha mẹ luôn. Quá muộn trở về không an toàn. Đúng rồi, phải uống thuốc đau dạ dày, còn phải nhanh chóng chấm xong bài tập. Không được thức đêm, tháng trước em đau mắt đúng không? Nhớ rõ ngày mai đi phải kiểm tra — — “

“Biết rồi biết rồi.”

“Miệng thì nói nhớ, trong lòng có nhớ không?”

“Cách hai ba ngày dặn dò một lần, em làm sao quên? Thuốc nằm lòng rồi.”

“Cũng phải làm mới được.”

“Cam đoan làm được, thưa ngài!”

Đầu dây bên kia liên truyền đến tiếng cười của lão Tồn, nghe thấy tiếng cười, bé thụ Lộ ngây ngốc cũng cùng cười ra tiếng.

“Lão T`ân...”

“Hả?”

“... Em nhớ anh...”

Lão T`ân lặng im h ồi lâu, bé thụ Lộ lại có thể thông qua hô hấp thay đổi của lão T`ân biết anh hiện tại động tâm, nhất thời, trái tim cậu cũng khản trương.

Lão T`ân khàn khàn nói: “Anh cũng nhớ em.”

Bé thụ Lộ nhất thời cảm giác một luồng điện xẹt qua xương sống chạy tán loạn trong cơ thể, trong lòng tê dại, khó nén cảm giác muốn nhìn thấy lão T`ân: “Lão T`ân, em muốn ôm anh.”

Lão T`ân giật mình, bé thụ Lộ cười ha ha, tràn ngập dụ hoặc: “Em muốn anh làm em.”

“Làm gì? Tiểu Yến, nói cái gì đó?” Mẹ T`ân đi ngang qua, hỏi.

Dọa bé thụ Lộ hết h ần lập tức cúp điện thoại nhét vào trong túi áo, vội vàng đáp lại: “Không có cái gì không có cái gì, mẹ. Trở về thôi, chúng ta xem phim truyền hình.”

Tim bé thụ Lộ thiếu chút nữa nhảy ra ngoài, hiếm có lúc muốn quỵến rũ lại bị mẹ T`ân nghe thấy, thật đúng là...

Cả buổi chiều, bé thụ Lộ đang vì câu nói bạo dạn kia mà thấp thỏm bất an, ngăn người thất th ần, chốc chốc lại ngượng ngùng đỏ mặt.

Cha T`ân mẹ T`ân vô cùng buồn bực.

Mãi cho đến khi ăn xong cơm tối, cả nhà ngồi trước TV xem phim lão T`ân diễn, bé thụ Lộ lại tâm th ần không yên.

“Tiểu Yến, Tiểu Yến?” Cha T`ân gọi bé thụ Lộ, không phản ứng. Bu ồn bực, đ ềcao giọng kêu lên: “Tiểu Yến!”

“A a a cha, gọi con làm gì?”

“Xảy ra chuyện gì? Con hình như không yên lòng.”

“A, không có. Chỉ là... Lão Tầ chưa gọi điện thoại cho con.” Bé thụ Lộ cúi đầu sờ di động.

Cha Tầ trừng lớn mắt, “Giữa trưa không phải điện thoại r ồi sao?”

“Dạ r ồi. Nhưng mà lão Tầ bình thường đầu sẽ gọi hai cuộc, giữa trưa một cái, buổi tối một cái.” Bé thụ Lộ vì thế mà buồn r ầu.

Cha mẹ Tầ nghe xong, hai người nhìn nhau vô lực.

Lúc trước bị giam lỏng nửa năm thiếu chút nữa đòi tự sát, nói là không muốn bị lão Tầ quản lý. Hiện tại... Chẳng qua là... Lão Tầ không gọi điện thoại... Mà bắt đầu buồn r ầu...

Thế giới của tuổi trẻ, bọn họ thật không hiểu.

Đêm đó bé thụ Lộ không có ở lại nhà cha Tầ mẹ Tầ, mà trở về chung cư. Vừa mở cửa ra li ền bị ôm từ phía sau, bé thụ Lộ rất nhanh li ền nhận ra đây là lão Tầ suốt đêm gấp gáp trở về.

Lão Tầ gấp gáp trở về là bởi vì một câu nói dụ hoặc của bé thụ Lộ cho nên làm bé thụ Lộ một đêm, làm xong lại tiếp tục đi.

Bé thụ Lộ cảm thấy mỹ mãn.

Lại nói đến hiện tại đi, mọi người đầu nói thất niên chi dương, hôn nhân không qua khỏi bảy năm. Không qua được thì tan. Quá được thì bạch đầu giai lão.

Từ mấy năm trước, lão Tầ tự mình mở văn phòng, lui về sau màn, có nhiều thời gian cho bé thụ Lộ hơn. Hai người sống chung lâu d ần, thế nào cũng sẽ gặp mâu thuẫn.

Cho nên thất niên chi dương này, bé thụ Lộ rất hoa lệ gặp được.

Gần mấy tháng qua, lão Tồn đầu không ở trong nhà, cả ngày chạy đến công ty. Trong công ty của anh có cái gì nữa? Tiểu thị tươi!

Cả ngày bị tiểu thị tươi bao vây, lão Tồn có thể không động tâm sao?

Mà cậu, đã sớm ba mươi tuổi rồi. Hoa tàn ít bướm, nhân tâm dịch biến. Bé thị Lộ cảm giác rất ưu thương, đồng thời đặc biệt cảm thấy nguy cơ.

Đột nhiên, trong lúc gần người bé thị Lộ cảm giác có người đang vượt ve đỉnh đầu cậu, ngẩng đầu vừa thấy, là lão Tồn không biết lúc nào trở về.

Ngốc ngốc nhìn lão Tồn, bé thị Lộ có chút mê mang, đồng thời, cũng có chút yếu ớt. Gần bốn mươi tuổi, lão Tồn thoát nhìn vẫn là rất trẻ rất tuấn lãng, càng bởi vì đã trải qua sóng gió mà lắng đọng lại một khí chất ưu nhã phong trần.

Bé thị Lộ bắt lấy tay lão Tồn đặt trên gương mặt cậu, như mèo con mà cọ cọ, không nói lời nào liến lăm nũng.

“Cả ngày làm nũng.” Lão Tồn nói nhỏ một câu, ôm lấy cậu.

Bé thị Lộ cả tay cả chân cùng sử dụng gắt gao bám chặt lão Tồn.

“Hey! Sao lại có người yêu làm nũng như vậy?” Lão Tồn vỗ nhẹ nhẹ mông bé thị Lộ.

Bé thị Lộ xoay xoay thân thể, tỏ vẻ kháng nghị.

Lão Tồn liến cười nhẹ một tiếng, nói: “Tuần sau, anh phải tới công ty kỷ niệm một năm thành lập. Em cùng đi, nhớ rõ đó.”

Bé thị Lộ rầu rĩ nói: “Em phải đi sao? Lớn lên xấu xí, đến nơi đó không phải càng thấy xấu xí sao?”

“Chỗ nào xấu xí? Ở trong lòng anh, ai cũng không đẹp bằng em.”

“Hừ! Em đã hoa tàn ít bướm, làm sao so với tiểu thị tươi của anh?” Bé thị Lộ ghen tuông, lời nói toàn giấm chua.

Nhưng mà lão T`ân lại yêu như vậy, anh chỉ hận không thể khiến bé thụ Lộ ghen. Cảm giác bé thụ Lộ ghen tuông vì anh, bộ dáng lúc đó đáng yêu không chịu được.

Vì thế, một câu này của lão T`ân như dòng suối mát mẽ chảy vào tim, anh lại vỗ mông bé thụ Lộ: “Đừng làm nũng. Em cứ đi đi. Cần gì phải bận khoăn? Những người trẻ tuổi kia dù có một trăm người đâu kém xa em mà.”

Bé thụ Lộ âm u nhìn anh, thật xót xa mà.

Xem kìa xem kìa, lão T`ân nói ‘Người trẻ tuổi người trẻ tuổi’ không phải ngụ ý nói cậu hoa tàn ít bướm sao? Một trăm thì kém, một trăm linh một thì không kém nữa r`ồi?

Bé thụ Lộ để tâm vào chuyện vụn vặt, vô cùng xót xa. Nhưng lão T`ân nửa điểm cũng không nhận thấy được, chỉ nghĩ đến lúc đó đến công ty nắm tay bé thụ Lộ chúc mừng thành công của anh.

Một tuần sau, bé thụ Lộ không cam nguyện mặc tây trang màu trắng lão T`ân đã chọn sẵn, khí chất lập tức thay đổi.

By: quinnalaurent.wordpress.com

Tươi mát, là chỉ dù cùng là một màu tây trang trắng nhưng bé thụ Lộ mặc vào thì lại rất khác biệt, đó là sự đơn thuần trong veo mà chỉ có người được phụng ở trong lòng bàn tay yêu chiều nhiều năm mới có, tỏa sáng như ánh mặt trời lại tràn đầy sức sống như đóa hoa mới nở.

Thoát tục, là chỉ thân phận thầy giáo của bé thụ Lộ, chuyên tâm vào việc giáo dục con người khiến vẻ ngoài cậu có nét điềm đạm đặc biệt. Tuy bình thường ngạo kiêu táo bạo thích làm trò, nhưng lại đơn thuần hơn bất cứ ai.

Bé thụ Lộ mặc xong đi ra, đến nơi lão T`ân tổ chức lễ kỷ niệm, vừa xuống xe lập tức thu hút sự chú ý của không ít người.

Nhiều người ở trong showbiz lẫn lộn nhiều năm, đối với chữ ‘Đẹp’ có sự thưởng thức rất độc đáo, cũng cảm nhận được bé thụ Lộ không phải người tầm thường.

Dương nhiên, cũng có vài phóng viên nhận ra cậu, nhớ rõ đó là người nhiều năm trước liên quan đến việc Tân ảnh đế muốn rời khỏi showbiz. Trực giác khiến bọn họ cảm giác sự xuất hiện của bé thụ Lộ trong đêm nay sẽ mang đến bất ngờ lớn.

Lão Tân là nhân vật có tầm ảnh hưởng trong showbiz, anh mở công ty giải trí đào tạo ra minh tinh, trong ngành cũng đã có thành tựu.

Hơn nữa, lễ kỷ niệm này mời tới rất nhiều minh tinh, nhất ca nhất tỹ, ảnh đế thị hậu, ngôi sao đang nổi, có thể nói là chúng tinh tập hợp, tinh quang thời xán.

Cho nên đây là sự kiện lớn. Bên ngoài có rất nhiều bảo an, phóng viên, còn có người săn ngôi sao. Có thể so với lễ hậu trao giải.

Bé thụ Lộ đi vào, được lão Tân cố ý an bài vào vị trí khách quý, kinh ngạc phát hiện cha Tân mẹ Tân cũng ở đó. Còn có Dương Tô Túc cùng chồng của cậu ấy, Thầy giáo Dương cùng cô giáo Lý — — Thầy giáo Dương sau khi tốn rất nhiều tâm huyết rồi cuộc cũng theo đuổi được cô giáo Lý mỹ mạo ôn nhu.

Bé thụ Lộ chào hỏi với bọn họ rồi ngồi xuống, không biết vì cái gì cậu luôn cảm giác tâm thần không yên, giống như đêm nay sẽ phát sinh chuyện gì đó.

Kiền chế không được, nghiêng đầu hỏi Dương Tô Túc: “Tô Tô, mắt trái giựt giựt là sẽ xảy ra chuyện kinh hoàng hả?”

Dương Tô Túc nghiêm túc chuyên chú nhìn cậu, nửa ngày, thần bí nói: “Mí mắt trái chiêu tài, mắt phải chiêu tai.”

“Ý gì?”

Dương Tô Túc đang muốn nghiêm túc chuyên chú giải thích, lại bị Hàn Mộc vương tay ôm vào trong lòng, thuận tiện nói với bé thụ Lộ: “Ý là cậu dùng mắt quá độ.”

Phải không?

Bé thụ Lộ bán tín bán nghi, đợi đến khi buổi lễ bắt đầu cũng quên luôn chuyện này. Buổi lễ kỷ niệm rất đặc sắc, tất cả các tiết mục đầu rất công phu hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Trên sân khấu các màn biểu diễn sôi động, ca hát nhảy múa, thôi xán minh tinh, tuấn nam mỹ nữ, khiến khán phòng vô cùng nùng nhiệt.

Mãi cho đến cuối cùng người chủ trì nói lời kết thúc, bé thụ Lộ vẫn còn đắm chìm trong không khí đầy màu sắc này.

Khi cậu nghĩ rằng buổi lễ đã kết thúc, thì một điệu nhạc mềm nhẹ trỗi vang lên, khiến mới hiểu ra thì ra tiết mục vẫn còn.

Tần đại ảnh đế vừa đi lên sân khấu vừa hát, mọi người liên tục cuồn cuộn thét chói tai. Lão Tần lấy ngón tay đặt ở trên môi ý bảo im lặng, nhóm fan ở dưới trong nháy mắt im lặng.

Sau đó, mọi người say mê chìm đắm trong tiếng ca thâm tình của anh, rất nhanh mọi người liên tục phát hiện ánh mắt Tần đại ảnh đế vẫn luôn nhìn chăm chăm vào một chỗ, phảng phất như thâm tình nhìn người yêu, như là bài hát này dành cho người đó.

Vừa bắt đầu chỉ là một hai người suy đoán, rất nhanh suy đoán này liên lan rộng hết khán phòng.

Ở hàng phía trước, rất nhanh đã có người nhận ra tầm mắt Tần đại ảnh đế là đang nhìn bé thụ Lộ, phóng viên lập tức chụp hình hai người.

“Wow! Tần đại ảnh đế thật thâm tình.”

“Có ai cảm giác Tần đại ảnh đế là đang thổ lộ giống tôi không!”

“Tôi cũng nghĩ vậy.”

“Ê nhìn kia nhìn kia, T`ân đại ảnh đế đang nhìn một người nam đang ng ồi cùng với cha mẹ của anh ấy! Người nam kia là người nhà của anh ấy luôn sao! Có ai cho rằng người nam kia không phải anh em mà là người yêu không?”

“@#%\$%^ “

“#\$%\$%* @ “

...

...

Bài hát kết thúc, không đợi T`ân đại ảnh đế mở miệng, có một cô gái lớn tiếng hỏi: “T`ân đại ảnh đế, xin hỏi ngài có phải đang thổ lộ hay không?”

Mọi người nín thở, T`ân đại ảnh đế lắc đầu. Mọi người thất vọng, T`ân đại ảnh đế mỉm cười: “Tôi đang bày tỏ tình yêu.”

By: quinnalaurent.wordpress.com

Trong khán phòng rộng lớn, mọi người hét lớn: “Yêu ai?” “Đang ở đây sao?” “Ảnh đế, xin hãy nói ra tên của người đó, chúng tôi giúp anh bày tỏ.”

T`ân đại ảnh đế cười, đôi mắt dịu dàng như nước, khiến trái tim toàn bộ thiếu nữ ở khán phòng ngã gục. Anh nhìn xuống khán đài, ngoắc: “Yến Yến, lại đây.”

A? Bé thụ Lộ mơ màng, cho đến khi bị người ta đẩy một cái đứng lên mới mơ màng bức lên đài, mơ màng nhận lời bày tỏ của lão T`ân.

“Mười năm yêu nhau, bảy năm hôn nhân, em mang đến cuộc sống của anh rất nhiều niềm vui và cảm động, em khiến cuộc đời anh không còn cô đơn khô khan.

Anh từng làm sai, dùng sai phương pháp để yêu em, nhưng cảm ơn em chưa từng buông tay tình yêu của chúng ta. Tình yêu này tuy rằng không có quá nồng nhiệt, phấn khích điên cuồng, nhưng là vì có em tồn tại, với anh mà nói, so với oanh oanh liệt liệt còn muốn khắc cốt ghi tâm hơn. Yến Yến, anh yêu em. Xin em cùng anh cùng nhau đi đến bạch đầu giai lão.”(Mị tràm chần khóc đây hiuhiu ~ cảm động quá thầ linh ời)

Bé thụ Lộ giật mình, nhìn chăm chăm lão Tầ, không biết nên phản ứng với lời yêu bất thành linh này như thế nào. Thật lâu sau, cậu mới ngây ngốc nói: “A, thì ra mí mắt trái giật là chuyện tốt nha.”

Cả khán phòng vốn đang cảm động nhất thời bị câu nói của bé thụ Lộ mà cười vang. Mọi người ở phía dưới thật tâm chúc phúc, thậm chí không hẹn mà cùng ồ ào.

“Lúc này mà còn nói cái gì? Hôn đi!”

“Hôn đi! Đè xuống hôn đi!”

“Ồi ôi! Tuy rằng này rất bạo lực, nhưng mà tôi thích!”(Hủ nữ thích đi đầu này =)))

...

Lão Tầ gỡ xuống microphone, cười nhìn bé thụ Lộ, vươn tay: “Yến Yến, có muốn anh cùng nhau bạch đầu giai lão không?”

Bé thụ Lộ lau đi nước mắt, vừa vươn tay vừa lảm nhảm: “Không thành ý, không thành ý. Không nhẫn kim cương, không 99999 hoa hồng. Không thành ý.”

Lão Tầ nhẹ nhàng nắm lấy tay bé thụ Lộ. Thầ nhủ cả đời cũng sẽ không buông tay.

Lão Tầ cười ngọt ngào, hưởng thụ bé thụ Lộ đang làm nũng, nâng cầm bé thụ Lộ lên, trước mặt tất cả mọi người, trước mặt thôi xán tinh quang, trước mặt thầ phật ấn xuống nụ hôn trọn đời trọn kiếp bạch đầu giai lão.

Một màn lưu luyến thâm tình này được vô số máy ảnh ghi lại, cảm động vô số người.

Vốn đây là lời thề ước bạch đầu giai lão, ai có thể không cảm động?

Bé thụ Lộ, vốn chỉ là một người bình thường, nhưng mà gặp phải lão T`ân, bị vây hãm trong tình yêu cùng cung chi ầu, cuối cùng biến thành không t`ân thường.

Mà lão T`ân, vốn chính là một người không t`ân thường, không hiểu tình yêu, tâm như dòng nước, lại bởi vì gặp bé thụ Lộ, vì tình yêu mà làm sai, cuối cùng cũng biến thành một người bình thường.

Không cần biết ai không t`ân thường hay ai bình thường, bọn họ đều hạnh phúc.

Đây gọi cái gì? N`ãi nào úp vung nấy? Không không không, phải gọi là, trời sinh một đôi!!!

HẾT

=====

” And I know you love me like bee love honey

And I know you are my gift from God baby

You know you make me love you like crazy

Nobody I can trust

Nobody but you

Và em mong anh sẽ nắm tay em giữa lối hoa

Và em mong anh sẽ mãi là một nửa của em. “

_ Dành riêng cho anh _